

De naam van het tekstgedeelte voor deze week (Devarim - woorden) is ontleend aan het begin van Deuteronomium: *'Dit zijn de woorden die Mozes sprak'*. Hiermee wordt direct de aandacht getrokken: we worden deelgenoot gemaakt van Mozes' woorden.

Om te begrijpen wat er dan zo belangrijk aan deze woorden is, is het goed op het vervolg te letten. Het is immers opvallend dat, voordat de woorden van Mozes vermeld worden, eerst verteld wordt vanaf welke locatie deze klonken. Dat lijkt overbodig. Toch ligt daarin de sleutel om de woorden van Mozes en heel het boek Deuteronomium goed te begrijpen. De locatie waar Mozes deze woorden sprak was de woestijn aan de overzijde van de Jordaan, die *'elf dagreizen'* (vers 3) van de berg Horeb of Sinaï lag. Met name om deze vermelding van de reisafstand gaat het. Immers, direct hierna (vers 4) wordt verteld dat Mozes deze woorden sprak in het *'veertigste jaar'* van de exodus. Hiermee wordt een enorme spanning geschapen: de reisafstand van de berg Horeb tot de locatie waar Mozes deze woorden sprak was slechts elf dagen, maar Mozes sprak deze woorden eerst na veertig jaar. Hoe kon dat? Uit de geschiedenis weten we uiteraard de reden: het volk Israel had reeds 38 jaar geleden het Land binnen kunnen gaan, maar door gebrek aan vertrouwen op God moesten ze als straf rechtsomkeert maken en in de woestijn blijven, tot de gehele generatie volwassenen gestorven was.

Door deze tijdsaanduiding te gebruiken worden we er dus subtiel op attent gemaakt dat we hier met een nieuw begin te maken hebben. Mozes spreekt tot de nieuwe generatie, die geen schuld droeg aan hetgeen gebeurd was, en die nu de kans krijgt het land binnen te gaan. Daarmee is direct de toon gezet. In alles wat nu volgt in het boek Deuteronomium drukt Mozes het volk op het hart om niet in de fout van de vorige generatie te vervallen, maar in alle dingen het vertrouwen op God te stellen en Zijn stem te gehoorzamen.

Daarover gaat het boek Deuteronomium, dat letterlijk zoiets betekent als: *'de Tora opnieuw'*. Mozes zal het nog één keer helemaal uit de doeken doen voor een nieuwe generatie. Wie God is. Wie Hij was. Wie Hij belooft te zijn voor zijn volk. Wat Hij dan ook van hen verwacht. Daar zit iets moois in. De Here God is blijkbaar een God die niet stil blijft staan bij de vorige generatie en haar fouten. Iedere nieuwe generatie krijgt een nieuwe kans. Maar dan moet er wel geleerd worden van het verleden. Daarom bestaan de eerste hoofdstukken van Deuteronomium uit een terugblik. *'Wie het verleden vergeet is gedoemd het opnieuw te beleven'*, zegt de bekende spreuk. Mozes helpt herinneren. En hij begint te vertellen. Over de HERE, die het volk op weg deed gaan. Die het groot heeft gemaakt, *'talrijk als de sterren van de hemel'* (vers 10). Een God die het goede met zijn volk voorheeft. Een God om te vertrouwen!.